

4. Сото Э. де Иной путь: невидимая революция в третьем мире. М.: Catallaxy 1995. – 320 с.

5. Ministry for Custom and Consumer Affairs. Codes of Conduct Policy Framework. Canberra – 1998, March.

УДК 339.9

Ольга Твердохліб, ст. гр. БМ–31, Марія Рудакевич, д.н.д.у, професор
Тернопільський національний технічний університет імені Івана Пулюя, Україна

ЄВРОПЕСЬКА ІНТЕГРАЦІЯ УКРАЇНИ

Olha Tverdokhlib, Mariia Rudakevych

EUROPEAN INTEGRATION OF UKRAINE

Проблема європейської інтеграції України – це проблема цивілізаційного вибору нашої держави. Визначення місця в світовій історії та сучасному світопорядку ґрунтується на оцінці потенціалу розвитку і здатності народу до відтворення й прогресивного розвитку. Українська нація ментально близька до західноєвропейської цивілізації. Відомий дослідник національного характеру етнопсихолог Володимир Янів охарактеризував європейський психологічний окциденталізм України і підсумував: «...наша межовість у майбутньому може стати для нас нашою силою так, як поки що вона є нашою слабкістю...» [6, с.8]. Тобто, актуальність вступу України в ЄС зумовлена не географічним розташуванням, а бажанням зберегти власну ідентичність та брати безпосередньо активну участь у процесі формування європейської системи міжнародних відносин. Ось чому питання вступу України у ЄС є одним із основних питань розвитку нашої держави.

Що конкретно дасть інтеграція: занепад чи розквіт? Чи вступати Україні в ЄС, Євразес або зберігати нейтральний статус? На даний час відсутній консенсус стосовно цих питань як у суспільстві, так і на рівні еліти. Кожен із варіантів вибору має свої плюси та мінуси. Які плюси має Європейський Союз? Навіть провідний ідеолог Євразесу А. Дугін визнає, що Європейська спільнота приваблива тим, що побудована на системі цінностей і норм, які визнані іншими країнами в якості універсальної (повага прав і свобод людини, національної культури, демократія тощо). По-друге, Європа не може не бути привабливою і тому, що такі цінності можуть забезпечувати високий економічний рівень розвитку, сучасні технології тощо [2, с.23-24; 101]. Не заперечує автор і зовнішню захищеність, яку гарантує своїм членам ЄС. Розглянемо докладніше вигоди для України, які дає вступ до ЄС.

1. Угода про Європейський Союз передбачає встановлення міри впливу на прийняття рішень в залежності від чисельності населення в державі-учасниці. Такий принцип є вигідним для України, адже у разі вступу України до ЄС, наша держава отримає належну вагу при прийнятті рішень на рівні з країнами «старої» Європи [1].

2. Вступ до ЄС відкриє українським виробникам ринки 27-ми країн, де проживає близько 500 млн. потенційних споживачів. Зросте якість української продукції, адже вона повинна буде відповідати загальноприйнятим стандартам ЄС. Жорстка конкуренція заставить підприємства постійно розвивати і вдосконалювати асортимент. Розвиток співробітництва сприятиме росту потенціалу України як транзитної держави, що означає збільшення надходжень від експорту транспортних послуг.

3. Політичними і соціокультурними вигодами європейської інтеграції є утвердження демократизму політичної системи та її інститутів, поглиблення культури

демократії; утвердження європейських освітньо-наукових стандартів. ЄС гарантує ефективний і доступний судовий захист, конституційні гарантії прав і свобод людини та громадянина, обмеження соціальної нерівності. Це ті напрямки, де Україна має найбільше проблем. За словами Назарія Кульчицького (Урядовий уповноважений у справах Європейського суду з прав людини) Україна посідає п'яте місце за кількістю скарг до Європейського суду з прав людини.

4. Екологічна політика Євросоюзу є зразком для України. Угодою про асоціацію передбачено такі кроки: обмеження ключових забруднювачів оточуючого середовища; покращення якості бензину та дизпалива, заборона палива, що містить свинець. Це дозволить зменшити негативний вплив навколишнього середовища на здоров'я українського населення, а в перспективі і зменшити смертність.

5. Коштами та силами ЄС надається допомога Україні в облаштуванні кордону, що сприяє зменшенню потоків нелегальної міграції в Європу через територію України. Нагадаємо, що на сьогодні відсутнє чітке розмежування між територією України та територією Росії, Молдови і Румунії.

Разом з тим, інтеграція України в ЄС, має також недоліки, які проявляться у кількох сферах і які слід враховувати:

- у політичній - часткова втрата суверенітету та підпорядкування території органам ЄС, можливість втягнення України у конфлікт між Заходом та мусульманським світом, погіршення взаємовідносин із країнами СНД, невизначеність стратегії розвитку;

- у соціальній – вплив кадрів, незаконна міграція, демографічний спад, ускладнення візового режиму із східними сусідами;

- в економічній – використання України як сировинного придатку та країни з дешевою робочою силою; скорочення експорту продукції у Митний Союз; також можливе подорожчання російської нафти і газу; після вступу Україні доведеться запроваджувати квоти на виробництво тієї чи іншої продукції, адже у ЄС суворо квотована планова економіка;

- екологічні – переміщення на територію української держави шкідливих виробництв, можливе зберігання радіоактивних відходів.

Таким чином, Європейська інтеграція України має як позитивні, так і негативні сторони. На нашу думку, плюси все-таки переважають, але варто усвідомити, що сам вступ до ЄС не означатиме автоматичної ліквідації наших політико-правових, економічних, соціальних та екологічних проблем. Інтеграція дозволить удосконалити політико-адміністративну систему й сферу судочинства, модернізувати економіку, залучити інвестиції та новітні технології. Але розвивати країну нам потрібно самим.

Використана література

1. Григорєць Т. Європейська політика сусідства та потенціал нової Посиленої угоди Україна – ЄС як чинники європейської інтеграції України / Т. Григорєць, С. Гуцал // Аналітичні записки щодо проблем і подій суспільного розвитку. Національний інститут стратегічних досліджень. [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://www.niss.gov.ua/Monitor/November/4.htm>

2. Дугин А. Г. Теория многополярного мира / А. Дугин. – М.: Евразийское движение. – 2013. – 532 с.

3. Малик Я. Європейський Союз / Я. Малик, О. Киричук, І. Залуцький. – Львів, 2006 – 610с.

4. Постійне представництво України при Європейському Союзі – http://ukraine-eu.mfa.gov.ua/cgi-bin/valmenu_miss.sh?0p0201.html

5. Федоришина О.О. «Проблеми інтеграції України до ЄС» / О. Федоришин. [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://www.economy.nayka.com.ua/?op=1&z=1103A.G>.

6. Янів В. Нариси до історії української етнопсихології / В. Янів. – 2-е вид., перероб. і доп. - К. : Знання, 2006. – 341с.

УДК 330

Світлана Хрупович, к.е.н., доцент

Тернопільський національний технічний університет імені Івана Пулюя, Україна

РОЛЬ ДЕРЖАВИ В ПОДОЛАННІ ІНФЛЯЦІЇ І ДЕФЛЯЦІЇ

Svitlana Khrupovych

ROLE OF THE GOVERNMENT IN OVERCOMING INFLATION AND DEFLATION

Мілтон Фрідман, який є засновником монетаризму зазначав, що інфляція – це податок, що може вводиться без прийняття закону. Пояснюється це тим, що зростання цін призводить до зменшення реальної вартості утримуваних грошей. В той же час держава здобуває вигоду від інфляції, оскільки відбувається збільшення доходів внаслідок зростання номінальних значень вартості товарів, як бази оподаткування. Власне, самі ознаки інфляції стали проявлятися поряд із широким поширенням грошей. Інфляційні процеси, як правило супроводжувалися війнами, змінами чисельності населення, неврожаями, епідеміями.

Якщо здійснити історичні розвідки, то дізнаємось, що у 330 р. до н.е. під час завоювання Олександром великим Персії відбулося різке зростання цін і заробітної плати. Отже, виникнення цього економічного явища і її причини мають свої древні історичні корені.

Дуже чутливою до інфляції була економіка Древнього Риму. Перший відомий «контроль над цінами» запровадив Едікт в 301 р. до н.е. Він встановив максимальні ціни на споживчі товари більш ніж на 900 позицій. Історичні джерела дозволяють стверджувати, що було передбачено смертну кару за перебільшення максимуму цін.

Проте, теоретичним і практичним унаочненням досліджуваного економічного явища були інфляційні процеси в Німеччині на початку минулого століття. Світовий рекорд з інфляції досягнуто в довоєнній Німеччині. Якщо в 1919 році рівень цін у цій країні був 8,03 по відношенню до 1913 року, то через рік цей показник вже склав астрономічну цифру – 120 040 000 000 000.

Восени 1923 року зростання інфляції у Веймарській Німеччині вражало – протягом півроку ціни подвоювалися кожних три дні. Якщо наприкінці 1922-го німець міг купити буханець хліба за 130 марок, то рік потому він коштував вже 300 млрд. марок. Зарплату робітникам видавали двічі на день, а потім відпускали на півгодини до магазинів, щоб ті встигли хоча б щось купити.

Такого масштабного економічного краху ніхто не міг передбачити. У Першу світову війну Німеччина вступила однією з найпотужніших держав у Європі. Розраховуючи на блискавичну перемогу, німецький Рейхсбанк навіть відмовився від золотого забезпечення марки, благословивши таким чином необмежену емісію, – потрібно було фінансувати воєнні витрати. Покрити зростаючий внутрішній борг уряд мав намір за рахунок переможених. Крім Рейхсбанку гроші могли друкувати міські адміністрації, громади й навіть великі компанії.